

חיים סופול:

מצליח טוב לב

איש-משפחה

חיים סופול, שחקן, בן 29. **חות הדעת:** הדין היא מעניינת מאוד. אדם זה החל לעלות ולהתקדם בזמן האחרון. לפני שנה חל שינוי רציני בקאריירה שלו. קצת הוא נמצא על הפסים הנכונים. יש לו

נתונים רבים בשטח המוזיקלי. הוא יותר זמר מאשר שחקן. הוא אדם טוב לב. הרגש שולט אצלו על ההגיון. ההצלחות שלו נובעות מהרבה כושר וזיון והתמדה. יתכן שתחילת שנת 1965 תביא לו עליות גדולות, הכרה ציבורית והצלחה חומרית. באותו זמן הוא יגיע לדרגה גבוהה מאוד בקאריירה שלו, לפירסום רב מאוד.

הוא התחיל ללא כלום והגיע לכל מה שהגיע בכוחות עצמו. זהו אמן מכל הבחינות. הוא איש מוכשר ורציני. שתי נקודות-השיא בהצלחתו היו בשנים 1962 ו-1964. בשנת 1964 היו אלה בעיקר החודשים אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר. הוא אינו חסידו וכאיש-משפחה הוא נאמן ומסור. עונר ילדידו והבריו.

תגובתה של גליה טופול, אשת השחקן: זה נכון שחיים אימפולסבי. בשנת 1962 הוא נכנס לתיאטרון החיפאי, בתפקידים ראשיים. בחודשים האחרונים בשנת 1964 יצא הסרט סלאח שבתי וזכה בפרס בפסטיבל סן פרנציסקו. בקשר לשנת 1965, הרי רק אתמול נודע שזכה בפרס עיתונות-החוק. כשחקן צעיר מצטיין. **חיים טופול:** זה מדהים בנכונות שלו. מה שהכי משגע אותי, זה קביעת החודשים.

דן שמר:

מבלי להתחשב

בשום מכשול

דן שמר, שחקן האוהלה, הורשע בזמנו ברצח קסטנר. בן 29.

חות הדעת: זאת יד מוזרה מאוד. יש בה סימנים לא טובים. קו הרגשות יורד למטה, והקו האמנותי עולה למעלה. הסימנים מראים שלכשיגיע לגיל 35-36, יהיו הישגיו מרובים. הוא רגיש מאוד, פגיע ונוטה להיעלב. רגשותיו אינם מופנים אל האנשים הנכונים. הוא עלול לנחול הרבה אכזבות בשטח האיש. זהו איש קיצוני, בעל כושר-יצרן וכושר-ריכוז. קיצוניותו גורמת לו לדרך מחשבה חריטית. תקופה זו של חייו היא מאוד בלתי-יציבה. עלולה להביא עימה הרבה אי שקט. היא תימשך עד סוף השנה הבאה. התקופה שלאחריה, החל מגיל 35, תהיה מוצלחת יותר. הוא אדם בעל שאיפות. הגיע להישגיו בעזרת מאמצים עצמאיים. בעיות רבות יגרמו לו בקשריו עם אנשים. הם לא יבינו אותו, והוא לא יבין אותם. במידה מסוימת נובע הדבר מקיצוניותו, המחבטת גם ביחסו כלפי משפחתו. הוא מוכר. ידוע. נמנה עם אלה שלשם ביצוע

החלטותיהם יהיו מוכנים לעשות הכל, מבלי להתחשב בשום מכשול, בשום אדם.

נתן ילין-מור:

מעשים קיצוניים

ושקול דעת

נתן ילין-מור: מפקד לח"י לשעבר, מנהל חווה חקלאית ועורך דו-השבועון אתגר, בן 52.

חות הדעת: אדם זה החל לחיות את חייו מוקדם מאוד. כבר בגיל 26 עשה רבות. דרך חייו לא הראתה יציבות. כשהגיע לגיל 33, עבר הרבה משברים ושינויים. מגיל 33 עד גיל 36 היו חייו מלאי בעיות. חסרי יציבות. יש לו נטייה לנהל, לארגן, לשלוט. אנשים מסוגו עובדים בממשלה או מתעסקים בפוליטיקה. הוא היה יכול להגיע להישגים רבים אך קילקל את אפשרויותיו בזה שנשאר נאמן לאופיו. עשה מעשים פזיזים קיצוניים.

אילו היה בא אלי בגיל 30, הייתי אומר לו שלא יעשה שום מעשה פזיז, ואז יתכן שהיה יכול לשנות את כיוונו ולהגיע לעמדה חזקה. הוא הרס את הקאריירה שלו.

אדם זה יכול לשקול כל דבר משניים-שלושה צדדים. יש לו כושר הבעה, כושר-שיכנוע וכושר נאום. הוא משפיע על אנשים ומשכנע אותם. אבל איך שהוא, בגיל 33 הוא קטע את דרכו. היום נראית לי דרכו מפורזת. יתכן שהוא יגיע למשהו, אבל לא למה שיכול היה. **תגובתו של נתן ילין-מור:** (בגיל 26 (1939) הייתי

עורך עתון יומי בארשה (די טאט - המעש - בטעון באידיש של הארגון הצבאי הלאומי). בנוסף על פעילותו באירגון תאי אצ"ל בפולין והדרכתם הפוליטית. הייתי גם פעיל באירגון העלייה שלא ברשות הבריטים, שהקיפה המונים.

ב-1 בספטמבר אותה שנה פרצה המלחמה. ב-5 בחודש נשאתי אשה, וכעבור יום עקרנו מארשה המופצצת - מזרחה. כעבור חודשיים הגענו כפליטים לליטה. נכון שחיי לא היו יציבים ביותר באותה תקופה, אך אינני יכול להעיד שהם היו יציבים יותר קודם לכן.

בן 30 (1943) ברחתי יחד עם 20 חברי לח"י ממחנה המעצר הבריטי בלאטרון, כדי לתרום את חלקי למלחמת המחתרת. בגיל 33 (1945) עמדתי בראש לח"י והשתתפתי בהנהגת תנועת המרי העברי. כמוכן לא חסרו כל אותן שנים משברים ובעיות. יציבות בחיים ודאי שלא חפשת.

בן 36 (1949) עמדתי למשפט כנאשם ב"גיהול אירגון טרוריסטי" לאחר ההתנקשות ברוזן ברנדוט, ושוחררתי מן הכלא לאחר שנבחרתי כחבר הכנסת הראשונה.

מלאטרון, או מן המחתרת, ודאי לא יכולתי לשאול בעצמו של מגיד-עיתודת. גם אילו יכולתי, לא הייתי הולך אליו. אינני מאמין במגיד-עיתודת. ואפילו האמנתי, לא הייתי מעוניין בגילוי העתיד. שהרי בכך הייתי מונע מעצמי את האמונה בחופש הבחירה של האדם. יותר מעניין לחיות, כשאין יודעים מה יקרה בעתיד.

אם נכונים קחי-אופי שמנה בי בעל חוכמת-היד - ונידמה לי שהוא קלע לאמת במידה מפתעת - הרי שאת כל הצרות הבאותי על עצמי כמו ידי, לא בהיסח הדעת, אלא לאחר שיקול "משניים-שלושה צדדים".

אין ספק, שאילו הייתי שואף לקאריירה ויהימה, הייתי מתאים את עצמי ואת מעשי לשאיפה זו. כיוון שאינני כזה - לדעתי, לפחות - עניינו אותי החיים והמאבק יותר מן הקאריירה. תמיד, כשהיה ניגוד בין מה שטוב לכאורה לקאריירה האישית שלי, לבין מה שחשבתי לנכון, עשיתי את הנכון בעיני. זה נתן לי את הנכונות לדחות הצעות מפתות, ובלבד שלא לאנוס את מצפוני. אני מקוה, שיעמוד בי הכוח ללכת בדרך זו גם להבא. ימים יגידו מה טומן לי העתיד במחבואו.

רפאל קלצ'קין:

יציב, עליז.

שמח מטבעו

רפאל קלצ'קין: שחקן, בן 56.

חות הדעת: האיש התחיל בקאריירה מסוימת. בערך בגיל 30 שינה את כל מהלך חייו. כאלו התעורר מחלום. מגיל 30 פיתח בעצמו נתונים אמנותיים, דמיוניים. הוא מפורסם בשטח המישחק או הסרטים. יש לו הרבה אמביציות וביטחון עצמי, אך הוא מאוד לא גמיש. היו לו כשרונות בשטח עבודת הידיים, פיטול, נגרות, אבל הוא לא פיתח אותם, לא המשיך בשטחים אלה. הוא

בעל רגשות מפורזים, הרבה כושר-יצרן, אינו יציב. הוא עליז, שמח מטבעו, לוקח את החיים בקלות. דברים אלה אינם פוגעים בכשרון שלו. הוא מוכשר מאוד. בעיקר בשטח הדיבור. על כן יתכן שמקום עבודתו הוא הבמה. ההתקדמות שלו בעתיד תהייה קשורה במצבו הפיזי. יתכן שלא יהיה לו שום קשר עם הדברים בהם הוא עוסק עכשיו. אילו היה יותר סבלני, יותר החלטי, יותר עקבי, יתכן שהיה מגיע יותר רחוק.